

عنوان مقاله:

درد پایدار پرینه بعد از ایپی زیاتومی در زنان نخست‌زای مراجعه کننده به بیمارستان‌های شهر تهران: مطالعه طولی

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 14، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

کبری خاجوی شجاعی - مربی بهداشت مادر و کودک، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

علی دواتی - استادیار گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران.

فرید زابری - استادیار گروه آمار حیاتی، دانشکده پزشکی، دانشگاه شهید بهشتی تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: ایپی زیاتومی از شایع ترین اعمال در زنان است، اما بهترین تکنیک ایپی زیاتومی و منافع بالینی آن تا حد زیادی ناشناخته مانده است. هدف این مطالعه تعیین فراوانی درد پایدار پرینه بعد از ایپی زیاتومی و عوامل مرتبط با آن بود. روش کار: این مطالعه طولی گذشته نگر روی ۵۱۰ خانم نخست‌زای به روش واژینال، که به ده مرکز آموزشی شهر تهران مراجعه کرده بودند و به روش نمونه گیری آسان و در دسترس انتخاب شده بودند، در سال ۱۳۸۶-۱۳۸۸ انجام شد. درد پرینه در روزهای ۱، ۱۰، ۴۰ و بعد از زایمان مورد بررسی قرار گرفت. عوامل مرتبط شامل سن، شاخص توده بدن، وزن نوزاد، جنس نوزاد، تعداد استریا، طول مرحله اول و دوم زایمان و نوع ایپی زیاتومی نیز ثبت شد. داده ها به روش مصاحبه جمع آوری و با نرم افزار SPSS (نسخه ۵/۱۱) و آزمون های کای دو، تی مستقل و من وینتی تحلیل شد. یافته ها: فراوانی درد پرینه در روز اول ۴/۹۶٪، روز دهم ۶۳٪ و در روز ۴۰ بعد از زایمان ۲۵٪ به دست آمد. درد پرینه در روز اول ($p=0.01/0$) و روز دهم ($p=0.01/0$) با سن مادر ارتباط داشت. تعداد استریا در روز اول بعد از زایمان با درد پرینه ارتباط معنی دار داشت ($p=0.01/0$). همچنین درد پرینه بعد از ۴۰ روز با طول مرحله اول زایمان ارتباط معنی دار داشت ($p=0.02/0$). نتیجه گیری: فراوانی درد پرینه در سه مقطع زمانی بعد از زایمان با مطالعات مشابه خارجی همخوانی دارد. تعداد استریا و طول مرحله اول زایمان فاکتورهای موثری بر درد پرینه هستند که نیاز به مطالعه بیشتری در مورد آنها است.

کلمات کلیدی:

ایپی زیاتومی، درد پرینه، زنان نخست‌زا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729474>

